

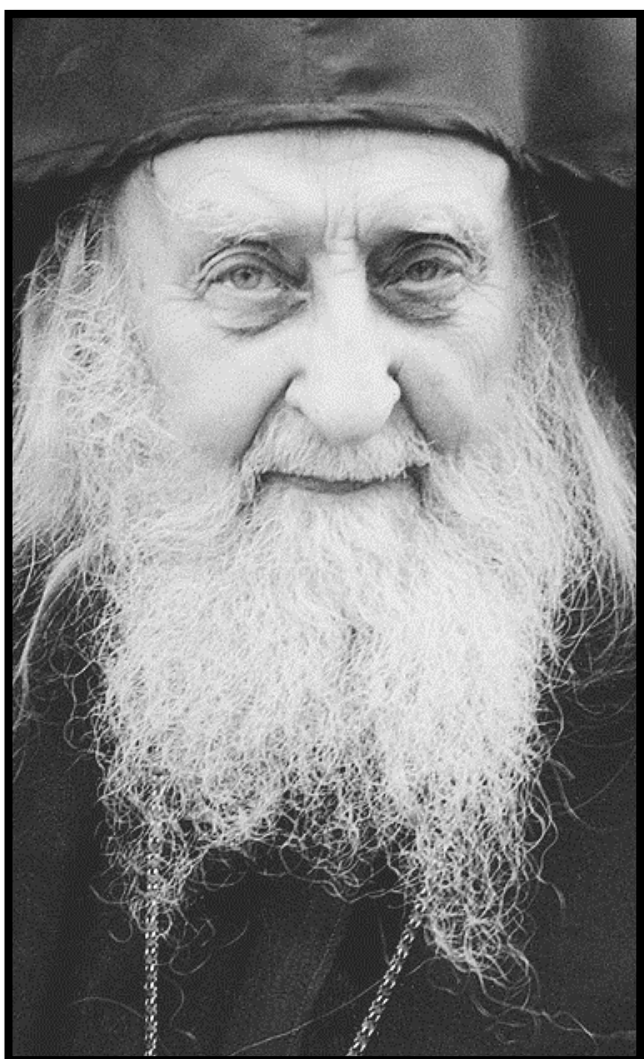
BULETINUL PAROHIEI

SFÂNTUL ILIE - HANUL COLȚEI

*Cel mai tragic mi se pare a fi nu faptul că oamenii îndeobște suferă mult,
ci faptul că mor fără să fi cunoscut pe Dumnezeu.*

– Părintele Sofronie Saharov

Nr. 232 / 3 decembrie 2017

**PĂRINTELE
SOFRONIE SAHAROV**

1896 - 1993

DESPRE BĂRBĂȚIA DUHOVNICEASCĂ

Mai sus am vorbit de bărbăția sufletească, sau mai bine zis, duhovnicească. Ea constă în nădejdea tare, neîndoielnică, în mila lui Dumnezeu, orice s-ar întâmpla cu noi, oricare ispită ne-ar ajunge, chiar dacă pământul s-ar despica sub noi, chiar dacă lumea întreagă sau întregul iad s-ar ridica împotriva noastră. Nici o altă bărbăție nu-și are locul în lupta noastră duhovnicească. Amintește-ți, frate drag, de aceasta toată viața ta.

Acestei bărbății duhovnicești – adică neîndoielnica nădejde în mila lui Dumnezeu – adaugă și ceea ce ți-am scris în prima scrisoare: a nu primi nici un gând. Iată o mare taină, pe care puțini o pătrund. Cuvinte simple și puține, însă mare este lucrarea, cea mai grea, și care duce pe om la vedere. Nu o vei învăța dintr-o dată, este nevoie de silință și de timp, și de ajutorul harului.

DESPRE IAD ȘI RUGĂCIUNE

Adevăr grăiesc, cunosc un om care de multe ori nu numai a căutat asupra înfricoșatului hău al iadului, dar a și atârnat deasupra lui, ba chiar s-a pogorât oarecum într-însul, dar mâna lui Dumnezeu l-a scos de acolo. Mergea pe pământ și oamenii vorbeau cu el, el însă nu simțea pământul sub picioarele sale, ci sub el se deschidea nesfârșita prăpastie neagră. Trupul îi era omorât de scârbe. A descrie groaza pe care sufletul o trăia în acea vreme este cu neputință. Vremea pentru el era numai, cum ar fi, un firisor de ață de care era legat, și deocamdată atârna deasupra hăului fără fund, iar împrejur vedea nesfârșitul, însă cel al pierzaniei — iadul, unde nu este sfârșit suferințelor. Petrecând într-o astfel de nefericire, sufletul se învață adevărata rugăciune.

DESPRE BISERICA DREPTSLĂVITOARE

Iartă-mă, poate că toate acestea sunt de prisos, dar aș vrea să spun aici ceva despre faptul că în vremea de acum o mare parte a creștinismului din lume înclină a primi una din cele mai primejdioase erezii, ce pretinde că în zilele noastre nu mai este o singură Biserică ce să fi păstrat deplin adevărul învățăturii lui Hristos, care stăpânește deplin cunoașterea tainei sfintei vieți harice în privința moralei-nevoinței, erezie care socotește că multe din bisericile care se numesc ale lui Hristos au har

egal, și deci trebuie să facă o unire a bisericilor într-un oarecare program de obște al tuturor. Una din cele mai des întâlnite întrebări este - cine se mântuiește și cine nu se mântuiește. De obicei aceștia cred că se mântuiesc nu numai dreptslăvitorii (după învățătura Bisericii Dreptslăvitoare) sau numai catolicii (după învățătura Bisericii Catolice), dar îndeobște toți cei care trăiesc virtuos și care cred în Hristos. Această opinie din partea protestanților a trecut și la credincioșii celorlalte biserici; și mulți dintre ortodocși susțin această părere. Unii cred că nici una din bisericile care sunt acum nu pot fi primite ca având deplin cunoașterea și harul, deoarece fiecare dintre ele, într-o anume măsură, s-a îndepărtat de la adevăr; că ei (acești înțelepți) de-abia acum, „în sfârșitul veacurilor” au dobândit deplin duhul învățăturilor lui Hristos, iar până acum întreaga lume creștină, de-a lungul atâtor veacuri, rătăcea; că acum a venit vremea când trebuie să se unească toate părțilele dezbinată, într-o sobornicească și apostolicească Biserică, ce va fi adevărată în toate privințele dacă unirea sus-zisă va fi primită numai pe baza a ce este de obște tuturor bisericilor. Unii gândesc în inima lor - ceea ce este și mai rău! - despre o anume deosebit de înalt-mistică înțelegere a unei religii creștine mai presus de biserici, care nu voiu mai vorbi despre toate acestea. Mi-am îndreptat cuvântul către cele de mai sus numai pentru a-ți spune că mult

aș dori (și mă rog lui Dumnezeu) să nu te lași înșelat de ele, ci să fii adânc convins în inimă și în minte că există pe pământ acea una adevărată Biserică pe care Domnul a întemeiat-o, că acea Biserică păstrează nestrictă învățătura lui Hristos, că în întregul ei (iar nu în vreunul din mădularele ei) deține deplinătatea cunoașterii și a harului și este negreșalnică. Că ceea ce unora li se pare a fi nedeplinătate a învățăturii nu este altceva decât nesecată și nemărginită bogăția ei, care lasă încă puțința unei elaborări științifice¹, ceea ce însă nicidecum nu contrazice cele spuse mai sus în privința faptului că deține deplinătatea cunoașterii. Cele rostite în Soboarele a toată lumea, ca formă finală a învățăturii Bisericii, nu pot fi supuse nici unei schimbări, toată elaborarea științifică ce urmează trebuind neapărat să se acorde cu ceea ce a fost deja dat de dumnezeiasca descoperire și de învățătura Bisericii Sobornicești a toată lumea. De asemenea, și în legătură cu harul, deplinătatea harului o poate avea numai Biserica cea una, toate celelalte având har pentru credința în Hristos, însă nu în deplinătate. Putem crede că până și în vremea noastră sunt oameni care, prin harul Sfântului Duh, sunt deopotrivă cu marii sfinți din vechime (vorbesc în legătură cu faptul că mi s-a dat să aud despre câțiva în Rusia)², căci „Hristos ieri și astăzi același, și în veci”³. Acestea toate sunt adevărul. Cel ce se va

îndepărta de la o astfel de credință, acela nu va putea sta.⁴

Note:

1. Se are în vedere știința ascetic-teologică a marilor Părinți, Cappadocieni, Athanasie cel Mare, Simeon Noul Teolog, Grigorie Palama și alții, care de-a lungul veacurilor au tot scos la iveală, la nivel de concept și de dogmă, trăiri cunoscute încă de Apostoli și de primii creștini și, în parte, și de cei din vechime, Moisi și prorocii, de pildă. (n. tr.)

2. Părintele Sofronie are în vedere nu numai pe cei din Rusia, ci și pe însuși Siluan, însă nu-l pomeneste, pe de-o parte din modestie, pe de alta, pentru că era încă în viață. (n. tr.)

3. Evr. 13:8.

4. Ceea ce avea să se întâmple și cu D. Balfour mai târziu. Cf. „Introducere”. (n. tr.).

Sursa: **Arhimandritul Sofronie**, *Nevoința cunoașterii lui Dumnezeu – Scrisori de la Athos (către D. Balfour)*, Editura Reîntregirea, Alba-Iulia, 2006

PĂRINTELE RAFAIL NOICA

DE CE NU MAI SUNT DUHOVNICI BUNI

Cu Părintele Sofronie Saharov am învățat multe lucruri. Am învățat să înțeleg mai adânc și mai deplin multe dintre caracteristicile lui

Dumnezeu, văzând și trăind caracteristicile Părintelui Sofronie. Cu cât un om trăiește mai mult poruncile lui Hristos, cu atât mai mult poate să-i învețe pe cei din jur Cine este Dumnezeu. Noi avem nevoie de o icoană vie, deoarece pentru noi Dumnezeu este o abstracție, și atunci cum citim în Scripturi niște lucruri și cum ni le închipuim, până nu vedem concret pe cineva care trăiește acele porunci? Mintea înclinată spre imaginație, spre închipuire, nu este în stare de a teologhisi, pentru că teologia este viața concretă – nu a fost dogmă care să nu înceapă printr-un eveniment istoric trăit de către cineva. Teologia este realitatea cea mai concretă, dar noi nu mai simțim așa pentru că noi nu mai trăim în starea aceea firească, adamică, pe care am pierdut-o prin căderea strămoșului nostru și prin căderile și rătăcirile noastre, dar care încă

trăiește adânc în noi și care încă își cere drepturile.

Trebuie să învățăm să primim de la mai-marii noștri – mai ales în Biserică, de la preoți, episcopi –, fiecare cuvânt să ne fie poruncă, dar să ne și rugăm pentru mai-marii noștri ca ei să ne dea cuvântul lui Dumnezeu.

Pomenea Înaltpreasfințitul Ierotheos Vlachos de întrebarea de ce nu mai sunt duhovnici buni, iar înaintea ochilor mei era răspunsul Sfântului Siluan: „Fiind că nu mai sunt ascultători buni!”. În rusă, cuvântul folosit pentru „ascultător” mai înseamnă și „ucenic” sau „novice”, deci răspunsul poate fi înțeles și „Pentru că nu mai sunt ucenici buni!”.

Sursa: **Părintele Rafail Noica**, în cadrul Colocviului „Întâlnirea cu Duhovnicul”, doxologia.ro

PROGRAMUL LITURGIC

Marti 5 dec.	18:00	Vecernia și Litia
Miercuri 6 dec.	08:00	Utrenia și Sfânta Liturghie → <i>Sfântul Ierarh Nicolae</i>
Joi 7 dec.	08:00	Ceasurile și Sfânta Liturghie → <i>Sfânta Muceniță Filofteia</i>
Vineri 8 dec.	18:00	Paraclisul Maicii Domnului
Sâmbătă 9 dec.	18:00	Vecernia
Duminică 10 dec.	08:00	Utrenia, Sfânta Liturghie → <i>Tămăduirea femeii gârbove</i>

Programul liturgic poate suferi modificări. Pentru a fi la curent cu ultima variantă vă rugăm să vă abonați la buletinul online sau să verificați site-ul nostru: **sfantul-ilie.ro**.

Strada Doamnei, Nr. 18, Sector 3, București